

Kız ve Kelebek

Çınar BİBER

Kız ve Kelebek

Çınar BİBER

Maya sekiz yaşındaydı; sıcak kahverengi tenli, siyah kıvrırcık saçları sarı kurdelelerle iki topuz yapılmıştı. Doğa günlüğü ve renkli kalemleriyle arka bahçesini keşfetmeyi çok severdi. Güneşli bir sabah, çıplak bir toprak parçası fark etti ve "Burada bir şeyler yetiştirmek istiyorum," dedi. Hasır güneş şapkası ve mavi bahçe önlüğüyle büyükannesi Rosa gülümsedi ve "Kelebekler için bir bahçe dikelim," dedi.

Büyükanne Rosa, Maya'ya yerli çiçeklerin resimlerini gösterdi —mor koni çiçekleri, turuncu kelebek otu ve sarı siyah gözlü Susan'lar. "Bu bitkiler burada iyi yetişir ve kelebek dostlarımızı besler," diye açıkladı. Maya'nın yuvarlak koyu kahverengi gözleri hayretle büyüdü. "Kelebeklerin yiyeceğe ihtiyacı mı var?" diye sordu. "Evet, ve yumurtalarını bırakacakları güvenli bir yere de," dedi Büyükanne Rosa. "Yerli bitkiler onlara ikisini de verir."

Maya ve Büyükanne Rosa küçük çukurlar kazdılar ve minik fideler diktiler. Maya'nın yeşil lastik çizmeleri çamurlandı ve aralıklı dişli gülümsemesi hiç solmadı. "Kelebekler gerçekten gelecek mi?" diye sordu Maya. "Sabırlı ol, küçüğüm," dedi Büyükanne Rosa nazıkçe. "Doğa acele etmez." Maya her fideyi dikkatle suladı, sonra günlüğüne bahçenin bir resmini çizdi.

Bütün ilkbahar boyunca Maya bahçesini her gün ziyaret etti. Fidelerin daha uzun ve daha yeşil büyümesini izledi. Bir sabah, kelebek otunda minik tomurcuklar fark etti. "Büyükanne Rosa, bak!" diye bağırdı. "Tomurcuklar yakında çiçeklerin geleceği anlamına gelir," dedi Büyükanne Rosa. Maya tomurcukları günlüğüne çizdi ve yanlarına tarihi yazdı. İlk çiçeğin açmasını sabırsızlıkla bekliyordu.

Sonra parlak bir sabah, ilk turuncu çiçek açıldı. Maya nefesini tuttu. "Çok güzel!" diye fısıldadı. Bir süre sonra, bir kral kelebeği kanat çırparak indi ve tam çiçeğin üstüne kondu. Parlak turuncu kanatlarında belirgin siyah damarlar ve kenarları boyunca beyaz benekler vardı. "Sen ilksin!" dedi Maya mutlulukla. Kelebeğe Pip adını verdi ve onu dikkatle günlüğüne çizdi.

Pip adlı kral kelebeđi düzenli bir ziyaretçi oldu. Çiçekten çiçeğe kanat çırparak tatlı nektar yudumluyordu. Maya, uçarken narin antenlerinin nasıl dalgalandığını fark etti. "Pip en çok kelebek otunu seviyor," dedi Büyükanne Rosa'ya. "Çünkü kral kelebekleri yaşamak için ona ihtiyaç duyar," diye açıkladı Büyükanne Rosa. "Anne kelebek yumurtalarını onun yapraklarına bırakır." Maya sarı bir kalemle günlüğüne bir not ekledi.

Yaz geldi ve bahçe renklere büründü. Mor koni çiçekleri rüzgârda başlarını sallıyor, sarı siyah gözlü Susan'lar küçük güneşler gibi parlıyordu. Daha çok kelebek geldi—boyalı hanımlar, kırlangıçkuyruklular ve minik maviler. Maya her birini günlüğüne çizdi, adlarını ve en çok sevdikleri çiçekleri yazdı. "Ne kadar çok kanat!" dedi yeşil çizmeleriyle dönerek.

Bir öğleden sonra Maya Pip'i yine gördü. Mor bir koni çiçeğine kondu ve kanatlarını açıp kapadı. "Tekrar hoş geldin, Pip!" diye seslendi. Onu kanatları ardına kadar açık halde çizdi. Büyükanne Rosa omzunun üzerinden baktı. "Gerçek bir kelebek bilimcisi oluyorsun," dedi. Maya gülümsedi. "Onlar hakkında her şeyi bilmek istiyorum," diye yanıtladı, çilli burnu sevinçle kıvrarak.

Maya kelebeklerin bazı çiçekleri daha çok tercih ettiğini fark etti. Günlüğüne bir çizelge çizdi ve hangi çiçeklere en çok ziyaretçi geldiğini işaretledi. "En yoğun olanlar mor olanlar!" dedi Büyükanne Rosa'ya. "Çünkü yerli bitkiler ve yerel kelebekler birlikte büyümüşür," dedi Büyükanne Rosa. "Birbirlerine yardım ederler." Maya başını salladı, önemli bir şeyi anlamıştı.

Bir g n bir kom u u radı ve bah eye hayran kaldı. "Bah em g llerle dolu ama hi  kelebek g rm yorum," dedi. Maya ona g nl   n  g sterdi. "Yerli   ekler onları besler," diye a ıkladı Maya. Kom u  a ırmı  g r nd . "Bunu bilmiyordum," dedi. "Belki ben de biraz yerli   ek dikerim." Maya k   k bah esinin ba kalarına bir  eyler   retebilmesinden gurur duydu.

Sonbahar geldiğinde çiçekler tohuma dönüştü. Maya, Büyükanne Rosa'nın gösterdiği gibi tohumları küçük kâğıt zarflarda topladı. "Tohumlar küçük sözler gibidir," dedi Büyükanne Rosa. "Onları dik, gelecek yıl daha çok kelebek gelir." Maya her zarfın üzerine çiçeğin adını ve küçük bir çizimini dikkatle yazdı. Çantası doğanın hazineleriyle doluydu.

Maya tohumlarını okuldaki arkadaşlarıyla paylaştı. "Bunlar kelebekler için çiçek yetiştirecek," dedi onlara. Arkadaşları kendi bahçelerini dikmek için heyecanlıydı. Maya her tohumun nereye gideceğinin bir haritasını çizdi. "Küçük bahçeler büyük bir fark yaratır," dedi, Büyükanne Rosa'nın sözlerini hatırlayarak. Doğaya yardım ettiğini bilmek içini ısıttı.

Kış geldi ve bahçe kar örtüsünün altında dinlendi. Maya pencerenin yanında oturdu, günlüğündeki çizdiği bütün kelebeklere baktı. Pip'i ve diğerlerini hatırladı. "Güvenli bir yerde uyuyorlar," dedi Büyükanne Rosa. "Ve bahçen ilkbaharda yeniden uyanacak." Maya gülümsedi, şimdiden gelecek yılın çiçeklerini planlıyordu.

İlkbaharın başında Maya topraktan çıkan ilk yeşil filizleri gördü. Günlüğünü kaptı ve dışarı koştu. "Geri döndüler!" diye bağırdı. Büyükanne Rosa bakmaya geldi, ela gözleri parıldıyordu. Birlikte bahçenin yeniden canlanmasını izlediler. Maya minik filizleri çizdi ve büyük harflerle "İlkbahar!" yazdı. Mevsimlerin döngüsü devam ediyordu.

Sonra bir gün, tanıdık bir turuncu şekil bahçeye kanat çırparak girdi. "Pip!" diye haykırdı Maya. Kral kelebeği taze bir kelebek otu çiçeğine kondu, kanatları güneşte parlıyordu. "Geri döndün!" diye fısıldadı. Hemen onu günlüğüne çizdi, kanatlarına beyaz benekler ekledi. Büyükanne Rosa, "Bahçeni hatırlıyor. Orası onun yuvası," dedi. Maya mutlu bir sıcaklık hissetti.

Yıl boyunca Maya'nın bahçesi kelebeklere güvenli bir yuva ve yiyecek verdi. Yerli bitkilerin doğaya yardım ettiğini ve dünyayı vızıldayan, kanat çırpın hayatla dolu tuttuğunu öğrendi. Küçük bahçesi büyük bir fark yarattı—Pip için, diğer kelebekler için ve onu gören herkes için. Maya gülümsedi, aralıklı dişli gülümsemesi genişledi ve günlüğüne son bir kelebek çizdi. "Teşekkürler, bahçe," dedi.